

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2018. gada 25. maijā
(OR. en)

9313/18

Starpiestāžu lieta:
2018/0170 (COD)

GAF 20
FIN 405
CODEC 849

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Direktors <i>Jordi AYET PUIGARNAU</i> kungs, Eiropas Komisijas ģenerālsekretāra vārdā
Saņemšanas datums:	2018. gada 25. maijs
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretārs <i>Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN</i> kungs
K-jas dok. Nr.:	COM(2018) 338 final
Temats:	Priekšlikums – Eiropas Parlamenta un Padomes Regula, ar kuru groza Regulu (ES, <i>Euratom</i>) Nr. 883/2013 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (<i>OLAF</i>), attiecībā uz sadarbību ar Eiropas Prokuratūru un <i>OLAF</i> izmeklēšanas efektivitāti

---

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2018) 338 *final*.

Pielikumā: COM(2018) 338 *final*

Briselē, 23.5.2018
COM(2018) 338 final

2018/0170 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar kuru groza Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), attiecībā uz sadarbību ar Eiropas Prokuratūru un *OLAF* izmeklēšanas efektivitāti

{SWD(2018) 251 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Komisija īsteno vērienīgu likumdošanas programmu, lai stiprinātu Savienības finanšu interešu aizsardzību. 2017. gada jūlijā Parlaments un Padome pieņēma direktīvu par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības.

2017. gada oktobrī Padome pieņēma regulu, ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (*EPPO*) izveidei. *EPPO* izveide ir svarīga Komisijas prioritāte krimināltiesību jomā un cīņā pret krāpšanu, kas skar Savienības budžetu. *EPPO* ievērojami mainīs ES institucionālo sistēmu krāpšanas apkarošanas jomā. Tai būs pilnvaras veikt kriminālizmeklēšanu un kriminālvajāšanu iesaistīto dalībvalstu tiesās. Sagaidāms, ka tā padarīs konsekvantāku un efektīvāku kriminālvajāšanas politiku attiecībā uz noziedzīgiem nodarījumiem, kas skar Savienības budžetu, kā rezultātā būs vairāk kriminālvajāšanas gadījumu, notiesājošu spriedumu un augstāks līdzekļu atgūšanas līmenis.

EPPO regulas pieņemšanas rezultātā ir jāpielāgo Regula (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013, kura reglamentē izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*).

OLAF tika izveidots 1999. gadā, un tā uzdevums jo īpaši bija veikt administratīvo izmeklēšanu Savienības finanšu interešu aizsardzības jomā. Saskaņā ar tā administratīvajām pilnvarām *OLAF* izmeklē administratīvus pārkāpumus, kā arī noziedzīgu rīcību. Tam ir nozīmīga loma krāpšanas, korupcijas un citu nelikumīgu darbību apkarošanā, ko tas īsteno, veicot izmeklēšanu, kuras mērķis ir dot iespēju atgūt finanšu līdzekļus, saukt pie disciplināras un administratīvas atbildības, kā arī izvairīties no apsūdzības un veikt kriminālvajāšanu. Apstākļi, kādos notiek krāpšana attiecībā uz ES budžetu, pastāvīgi mainās, un *OLAF* izmanto savas īpašās zināšanas izmeklēšanā šajos mainīgajos apstākļos. Biroja veiktās izmeklēšanas gadījumu skaits ir palielinājies, kā rezultātā ir pieaudzis ieteikumu skaits un atgūšanai ieteikto summu apjoms.

EPPO izveide būtiski uzlabos pašreizējo situāciju krāpšanas jomā. Pašlaik *OLAF* veic administratīvu izmeklēšanu, izmantojot administratīvās pilnvaras, kas salīdzinājumā ar kriminālizmeklēšanu ir ierobežotas. Saskaņoties ar iespējamiem noziedzīgiem nodarījumiem, tas var vienīgi adresēt ieteikumu valsts tiesu iestādēm, bet nav garantijas, ka tiks sākta kriminālizmeklēšana. Turpmāk par aizdomām par šādiem noziedzīgiem nodarījumiem dalībvalstīs, kas piedalās *EPPO*, tas ziņos *EPPO* un sadarbosies ar to saistībā ar tās veikto izmeklēšanu.

Noteikumi, kas reglamentē attiecības starp *EPPO* un *OLAF*, jau ir ietverti *EPPO* regulā. To pamatā ir ciešākas sadarbības, informācijas apmaiņas, papildināmības un nedublēšanās princips. Šie noteikumi ir jāatspoguļo un jāpapildina Regulā (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013. Tāpēc galvenais dzinulis Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 grozīšanai ir *OLAF* tiesiskā regulējuma pielāgošana līdz brīdim, kad sāks darboties *EPPO*. Lai nodrošinātu raitu pāreju uz jauno sistēmu, grozītajai regulai būtu jāstājas spēkā, pirms sāk darboties *EPPO* (kas paredzēts 2020. gada beigās).

Gan *EPPO*, gan *OLAF* katram savas kompetences robežās ir uzticētas pilnvaras aizsargāt Savienības finanšu intereses. *EPPO* veiks kriminālizmeklēšanu, kuras mērķis ir izmeklēt nodarījumus, kas ietekmē Savienības finanšu intereses, veikt šo nodarījumu izdarītāju un viņu līdzinātāju kriminālvajāšanu un panākt apsūdzības celšanu pret tiem, savukārt *OLAF* turpinās administratīvo izmeklēšanu, īpaši pievērsoties administratīvās atgūšanas atvieglošanai un turpmāka kaitējuma novēršanai ES finansēm ar administratīvu pasākumu palīdzību. Tādējādi,

lai gan topošā *EPPO* un *OLAF* tiecas uz kopīgu mērķi, to darbības uzmanības centrā būs atšķirīgas jomas.

OLAF tāpat kā līdz šim arī turpinās veikt izmeklēšanu dalībvalstīs, kuras šajā posmā nepiedalās *EPPO*. Šajās dalībvalstīs valstu iestādēm un arī *OLAF* būtu jāsekmē tādu apstākļu radīšana, kas ļauj nodrošināt Savienības finanšu interešu efektīvu un līdzvērtīgu aizsardzību visā ES.

Šādos apstākļos ir būtiski, lai *OLAF* tiesiskais regulējums atbilstu izvirzītajam mērķim, ļaujot Birojam pildīt savus pienākumus attiecībā uz *EPPO*, dalībvalstīm un Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām. Komisijas novērtējumā par Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 secināts, ka ar regulu *OLAF* ir nodrošinātas iespējas turpināt gūt konkrētus rezultātus Savienības budžeta aizsardzības jomā. Izmaiņas, kas izdarītas 2013. gadā, ir ieviesušas acīmredzamus uzlabojumus attiecībā uz izmeklēšanas veikšanu, sadarbību ar partneriem un attiecīgo personu tiesībām. Vienlaikus novērtējumā norādīts uz nepilnībām, kas ietekmē izmeklēšanas efektivitāti un lietderību. Šie konstatējumi ir saistīti ar daudzām jomām, tostarp ar *OLAF* izmeklēšanas līdzekļiem, *OLAF* pilnvaru īstenošanu, vienādiem nosacījumiem attiecībā uz iekšējās izmeklēšanas veikšanu, digitālās kriminālistikas operāciju veikšanu, atšķirībām *OLAF* ieteikumu izpildē, dalībvalstu un Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru sadarbības pienākumiem vai tiesiskā regulējuma vispārējo saskaņotību.

Tomēr šā priekšlikuma uzdevums nav pievērsties visiem novērtējumā ietvertajiem konstatējumiem, jo pārskatītajai regulai vajadzētu būt spēcīgai, pirms sāk darboties *EPPO*. Tāpēc priekšlikumā ir ietverts ierobežots skaits mērķorientētu izmaiņu, pamatojoties uz novērtējuma pašiem nepārprotamākajiem konstatējumiem. Tās ir būtiskas izmaiņas, kas nepieciešamas īstermiņā, lai stiprinātu *OLAF* izmeklēšanas satvaru nolūkā saglabāt spēcīgu un pilnībā darbospējīgu *OLAF*, kurš papildina *EPPO* krimināltiesisko pieeju ar administratīvu izmeklēšanu, bet kas nerada izmaiņas tā uzdevumos vai pilnvarās.

Tiek pievērsta uzmanība jomām, kurās skaidrības trūkums par dažiem pašreizējās regulas noteikumiem pašlaik rada šķēršļus, kas kavē efektīvu *OLAF* darbību, jo īpaši attiecībā uz pārbaudēm uz vietas un inspekcijām vai piekļuvi bankas kontu informācijai. Ierosināto grozījumu mērķis ir precizēt pašreizējos noteikumus un mazināt tajos neskaidrības, kas rodas attiecīgajiem uzņēmējiem, dalībvalstīm un *OLAF*, un tādējādi palielināt juridisko noteiktību. Tie ļaus *OLAF* efektīvi un saskaņotāk darboties katrā tā veiktajā izmeklēšanā. Tas ir tieši saistīts ar mērķi visā Savienībā nodrošināt spēcīgu budžeta aizsardzību, kā arī atbilstošas procesuālās garantijas uzņēmējiem, attiecībā uz kuriem veic izmeklēšanu.

Priekšlikuma vispārējais mērķis ir stiprināt Savienības finanšu interešu aizsardzību. Tas tiks sasniegts, īstenojot trīs konkrētus mērķus:

- pielāgot *OLAF* darbību *EPPO* izveidei,
- palielināt *OLAF* izmeklēšanas funkcijas efektivitāti,
- precizēt un vienkāršot atsevišķus Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 noteikumus.

Komisijas novērtējuma ziņojumā jau tika norādīts, ka priekšlikumam, kurā ietvertas šīs mērķorientētās izmaiņas, varētu sekot tālejošāks process ar mērķi modernizēt *OLAF* regulējumu, kura pamatelementi sakņojas 1999. gadā, kad tika izveidots *OLAF*. Tā varētu būt iespēja apsvērt citas, būtiskākas izmaiņas, ņemot vērā 21. gadsimta krāpšanas jomas un tendences, un saistībā ar to būtu jāņem vērā pieredze, kas gūta *EPPO* un *OLAF* sadarbības gaitā. Tas arī ļautu ņemt vērā citus novērtējuma konstatējumus, kā arī tiesiskā regulējuma aspektus, kas varētu būt jāapsver un jāapspriež sīkāk.

Atbilstība spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā

Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 grozīšana ir *EPPO* izveides sekas, un tā ir paredzēta tieši tam, lai nodrošinātu Savienības finanšu interešu aizsardzības tiesiskā regulējuma saskaņotību. Pēc direktīvas par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības, un *EPPO* regulas pieņemšanas tas ir nākamais solis ceļā uz spēcīgāku tiesisko regulējumu, kas nodrošina, ka krāpšanas apkarošanā tiek efektīvi izmantoti visi pieejamie līdzekļi.

Tas ir īpaši aktuāli, Savienībai virzoties uz nākamo daudzgadu finanšu shēmu. Savienības budžeta efektīva un pareiza izmantošana ir svarīga, lai vairotu ES iedzīvotāju uzticēšanos un palielinātu Eiropas projekta pievienoto vērtību. *EPPO* izveide un *OLAF* tiesiskā regulējuma nostiprināšana palīdz sasniegt Līgumā noteikto mērķi panākt Savienības budžeta augsta līmeņa aizsardzību visā Savienības teritorijā (LESD 325. pants).

Atbilstība pārējiem Savienības politikas virzieniem

Šī iniciatīva ir saskaņā ar citām leģislatīvajām norisēm, kuru mērķis ir padarīt Savienības ieņēmumus, izdevumus un aktīvus labāk aizsargātus pret krāpšanu un pastiprināt sadarbību starp tiesībaizsardzības iestādēm.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

Juridiskais pamats

Šā priekšlikuma juridiskais pamats ir LESD 325. pants un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 106.a pants.

Subsidiaritāte

OLAF veic Eiropas līmeņa uzdevumu — aizsargāt Savienības finanšu intereses saskaņā ar LESD 317. un 325. pantu —, ko tādā pašā veidā nevar veikt valstu līmenī. Priekšlikums attiecas uz izmeklēšanu, ko veic Savienības birojs un ko pašlaik reglamentē Savienības regula. Ar to netiek mainītas dalībvalstu pilnvaras un pienākumi Savienības finanšu intereses ietekmējošas krāpšanas apkarošanā (tā ir dalībvalstu un Savienības kopīga atbildība), nedz arī paplašinātas *OLAF* pilnvaras un uzdevumi.

Priekšlikums ir par attiecībām ar *EPPO*, kas būs Savienības struktūra, kura izveidota, pamatojoties uz ES regulu. Tādējādi, lai risinātu jautājumu par sadarbību starp *OLAF* un *EPPO*, ir vajadzīga rīcība Savienības līmenī.

Grozījumi, kas paredzēti, lai *OLAF* tiesiskajā regulējumā labāk formulētu atsauces uz valstu tiesību aktiem (saistībā ar pārbaudēm uz vietas un inspekcijām, un *OLAF* ziņojumu pieņemamību) un palīdzību, kuru sniedz dalībvalstis (jo īpaši, lai sniegtu *OLAF* piekļuvi banku datiem), ir vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka *OLAF* izmeklēšana visā Savienībā tiek veikta efektīvi un saskaņotāk. Tas ir vajadzīgs, lai nolūkā aizsargāt Eiropas intereses (Savienības finanšu intereses) *OLAF* visās dalībvalstīs efektīvi izmantotu izmeklēšanas līdzekļus, vienlaikus sniedzot atbilstošas procesuālās garantijas uzņēmējiem, attiecībā uz kuriem *OLAF* veic izmeklēšanu. Šo mērķu sasniegšanai ir vajadzīga rīcība ES līmenī.

Proporcionalitāte

Ierosinātās izmaiņas paredz vienīgi pasākumus, kas ir nepieciešami, lai sasniegtu izvirzītos mērķus, un tāpēc atbilst proporcionalitātes principam.

Grozījumi, kas saistīti ar *EPPO*, izriet no Regulas (ES) 2017/1939 pieņemšanas. Tie attiecas vienīgi uz pasākumiem, kas ir vajadzīgi, lai *OLAF* darbību pielāgotu tā, ka tā atspoguļo minētajā regulā noteiktos *EPPO* un *OLAF* savstarpējo attiecību principus.

Papildus tam tiek uzlaboti daži atsevišķi regulas aspekti, kuros praksē ir atklājušās nepilnības pašreizējā sistēmā. Lai gan novērtējuma secinājumi bija plaši, grozījumi ir ierosināti vienīgi tur, kur ir būtiski īstermiņā panākt izmaiņas, lai nodrošinātu *OLAF* izmeklēšanas efektivitāti. Konkrētie grozījumi nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu šo mērķi un līdzsvarotu dažādas attiecīgās tiesiskās intereses. Noteikumi par pārbaūžu veikšanu uz vietas tiek grozīti tikai tiktāl, ciktāl tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu, ka *OLAF* var efektīvi izmantot šo izmeklēšanas līdzekli visās dalībvalstīs. Šie grozījumi neietekmē valstu tiesību piemērošanu situācijās, kad tas ir būtiski, t. i., kad valstu iestādes tiek aicinātas palīdzēt *OLAF* saskaņā ar valstu procesuālajiem noteikumiem. Šo principu piemēro arī attiecībā uz jauno noteikumu par piekļuvi banku informācijai — lai gan regulā bija nepieciešams precizēt, ka valstu kompetentajām iestādēm būtu jāpalīdz *OLAF* piekļūt šādai informācijai, kas ir būtiska, lai atklātu daudzu veidu krāpšanu, tās to darīs saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem.

Juridiskā instrumenta izvēle

Regula (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 ir jāgroza ar tāda paša veida instrumentu.

3. EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 izvērtējums

Komisija 2017. gada 2. oktobrī pieņēma novērtējuma ziņojumu par to, kā tiek piemērota Regula (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013. Tam ir pievienots *OLAF* Uzraudzības komitejas atzinums.

Novērtējumā secināts, ka ar regulu *OLAF* ir nodrošinātas iespējas gūt konkrētus rezultātus ES budžeta aizsardzības jomā. Tajā tika atklātas arī vairākas nepilnības, kas negatīvi ietekmē *OLAF* izmeklēšanas efektivitāti. Šie konstatējumi attiecas uz daudzām jomām, kas saistītas ar regulas piemērošanu. Turpmāk apkopotas jomas, kurām pievēršas priekšlikumā un kuras ir uzskatāmas par būtiskām īstermiņā, lai stiprinātu *OLAF* izmeklēšanas satvaru.

Kas attiecas uz izmeklēšanas veikšanu — *OLAF* izmeklēšanas pilnvaras izriet no dažādiem Savienības tiesību aktiem, tostarp no minētās regulas. Dažādos gadījumos šajos tiesību aktos ir noteikts, ka uz minēto pilnvaru piemērošanu attiecas arī valsts tiesību aktu nosacījumi, jo īpaši attiecībā uz pārbaudēm uz vietas, uzņēmēju inspekcijām un digitālās kriminālistikas operācijām, ko veic dalībvalstu teritorijā. Novērtējumā atklājās, ka nav īsti skaidrs, ciktāl atbilstīgi Regulai (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 ir jāpiemēro valsts tiesību akti. Attiecīgo noteikumu atšķirīga interpretācija un valstu tiesību aktu atšķirības ir iemesls tam, ka *OLAF* izmeklēšanas pilnvaru īstenošana ir sadrumstalota, un pat mazina *OLAF* spēju efektīvi veikt izmeklēšanu visās dalībvalstīs.

Novērtējumā arī norādīts, ka būtu jānovērtē nepieciešamība un iespēja atbilstīgi attiecīgiem nosacījumiem uzlabot piekļuvi bankas kontu informācijai, jo tas varētu būt svarīgi daudzu krāpšanas vai pārkāpumu gadījumu atklāšanai. Attiecībā uz PVN jomu novērtējumā ir norādīts, ka *OLAF* pilnvaras būtu jānosaka skaidrāk un jāstiprina.

Novērtējumā arī konstatēti daži sadarbības gadījumi ar valstu iestādēm, kad *OLAF* bija grūtības saņemt nepieciešamo palīdzību, un tai pašā laikā atzīts, ka šajā ziņā ļoti pozitīvs jaunievedums ir krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienesti, kas ieviesti ar Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013.

Saistībā ar izmeklēšanas pēcpasākumiem vissvarīgākais novērtējumā konstatētais faktors, kas ietekmē *OLAF* ieteikumu īstenošanu, attiecas uz noteikumiem par *OLAF* savākto pierādījumu pieņemamību valstu tiesvedībā. Regulā noteikts, ka *OLAF* ziņojumi ir atzīstami par

pierādījumu tieši tāpat un ar tādiem pašiem nosacījumiem kā administratīvie ziņojumi, kurus sagatavojuši valsts administratīvie inspektori. No novērtējuma izriet, ka dažās dalībvalstīs šis noteikums pietiekami nenodrošina *OLAF* darbības efektivitāti.

Regula arī pilnvaro *OLAF* sniegt dalībvalstīm palīdzību, lai koordinētu to darbību Savienības finanšu interešu aizsardzības jomā. Tas ir svarīgs *OLAF* uzdevuma atbalstīt pārrobežu sadarbību starp dalībvalstīm elements. Tomēr regulā nav ietverti sīki izstrādāti noteikumi par koordinēšanas kārtību.

Visbeidzot, novērtējumā ir konstatēti vairāki regulas noteikumi, kurus būtu vēlams formulēt skaidrāk.

Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

Regula (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 regulē izmeklēšanu, ko veic *OLAF*, un sadarbības mehānismus ar institucionālajiem partneriem. Ir precīzi definētas ieinteresēto personu grupas, kuras tā ietekmē — galvenokārt Savienības iestāžu sistēmā un attiecīgajās dalībvalstu iestādēs. Nevar uzskatīt, ka regulas noteikumi tieši ietekmē plašu sabiedrību vai ka tā būtu atbildīga par to piemērošanu, vai ka tai būtu konkrēti pierādījumi, kas nepieciešami noteikumu pārskatīšanai. Tāpēc atklāta sabiedriskā apspriešana netika veikta.

Lai apzinātu sabiedrības viedokli, četras nedēļas bija pieejams ceļvedis šai iniciatīvai; netika saņemta neviena atsauksme.

Tika veikta mērķorientēta apspriešanās ar attiecīgām ieinteresēto personu grupām:

- apsekojuma gaitā notika apspriešanās ar valstu iestādēm (krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienestiem, tiesu iestādēm, tiesībsardzības iestādēm un vadošajām iestādēm). Apsekojuma jautājumi ar krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienestu starpniecību tika izplatīti visām dalībvalstīm; tika saņemtas 44 atbildes no 21 dalībvalsts,
- apsekojuma gaitā tika lūgts Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru viedoklis un saņemtas 28 atbildes,
- akadēmisko aprindu pārstāvji un advokāti pauda savu viedokli īpašā darbseminārā.

Ņemot vērā, ka nākotnē paredzēts izveidot *EPPO*, lielākā daļa aptaujāto ieinteresēto personu piekrita Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 iespējamajiem grozījumiem, kuru mērķis ir dot iespēju *OLAF* un *EPPO* cieši sadarboties un katram no tiem efektīvi īstenot savas pilnvaras. Valda plaša vienprātība, ka ir vajadzīgi skaidri noteikumi, lai izvairītos no dublēšanās, kā arī nodrošinātu maksimālu papildināmību un novērstu nepilnības.

Aptaujātās ieinteresētās personas atšķirīgā mērā piekrita, ka Regula (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 ir jāgroza, lai uzlabotu *OLAF* izmeklēšanas efektivitāti. Lielākajā daļā atbilžu tika pausts atbalsts tam, ka ir jāuzlabo *OLAF* spēja efektīvi un saskaņoti veikt izmeklēšanu visās dalībvalstīs. Vairākums arī atbalstīja regulas noteikumu precizēšanu un pastiprināšanu attiecībā uz PVN un *OLAF* piekļuvi banku datiem. Respondenti pauda atšķirīgus viedokļus par tādiem jautājumiem kā *OLAF* ziņojumu pieņemamība valstu tiesvedībā vai krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienestu loma un pilnvaras.

2018. gada 16. februārī Pastāvīgo pārstāvju komiteja (*COREPER*) apstiprināja dokumentu “Komisijas ziņojums par izvērtējumu attiecībā uz Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 piemērošanu — darba rezultāti” (“Outcome of proceedings on the Commission's report on the evaluation of the application of Regulation (EU, *Euratom*) No 883/2013”). Tajā Komisija tiek aicināta galvenokārt koncentrēties uz tiem tematiem, kas ir svarīgi, lai *OLAF* varētu netraucēti sadarboties ar *EPPO*, bet tai pašā laikā nepaplašināt *OLAF* kompetenci un pilnvaras. Turklāt

tajā ir uzskaitīti vairāki jautājumi, kuru risinājumu dažas delegācijas vēlētos redzēt priekšlikumā.

Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 pārskatīšanu apsprieda arī dalībvalstu tieslietu ministri — vispirms neformālajā sanāksmē Sofijā 2018. gada 26. janvārī, pēc tam Tieslietu un iekšlietu padomes sanāksmē Briselē 2018. gada 8. un 9. martā. Padome uzsvēra, ka *EPPO* un *OLAF* sadarbība ir būtiska un tās pamatā vajadzētu būt skaidram kompetences un pienākumu sadalījumam un papildināmībai, lai tie abi nekonkurētu un lai darbs nedublētos. Regulā (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 būtu jāatspoguļo *EPPO* regulas noteikumi par attiecībām starp šiem diviem birojiem.

Gatavojot priekšlikumu, tika ņemts vērā arī *OLAF* Uzraudzības komitejas atzinums Nr. 2/2017 par to, kā tiek piemērota Regula (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013. Atzinumā uzsvērts, ka grozītajā regulā būtu jāparedz vienāds pamatojums visiem izmeklēšanas gadījumiem, lai izvairītos no sadrumstalotības un interpretācijas grūtībām un uzlabotu tiesību normu un procesuālo garantiju skaidrību. Tajā pievēršas vajadzībai piekļūt informācijai, kas saistīta ar bankas kontiem un naudas pārskaitījumiem, un izmeklēt ar PVN saistītu krāpšanu ES iekšienē. Atzinumā arī aicināts paredzēt tiesiskuma pārbaudi un stiprināt procesuālās garantijas un to kontroli, jo īpaši saistībā ar *EPPO* izveidi un lai palielinātu *OLAF* pierādījumu pieņemamību tiesvedībā. Tajā uzsvērts, ka ir nepieciešama skaidrība par turpmāko mijiedarbību starp *OLAF* un *EPPO*. Visbeidzot, atzinumā aicināts skaidrāk formulēt Uzraudzības komitejas lomu un pilnvaras un tās piekļuvi informācijai, kas saistīta ar *OLAF* izmeklēšanas funkciju.

Turklāt plašā apspriešanās ar ieinteresētajām personām, kas tika veikta, lai novērtētu, kā tiek piemērota Regula (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013, atbalsta analītisko darbu, kas papildina priekšlikumu.

Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana

Lai atbalstītu priekšlikuma sagatavošanu, tika izmantots ārējs pētījums Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 izvērtēšanai un vairāki neatkarīgi pētījumi. Apspriešanās ar ekspertiem notika īpašā darbseminārā.

Ietekmes novērtējums

Ietekmes novērtējums netika uzskatīts par nepieciešamu. Priekšlikumam ir pievienots analītisks dienestu darba dokuments, kura sagatavošanā tika plaši izmantots novērtējuma ziņojums, ārēji pētījumi un iepriekš minēto apspriešanos rezultāti.

Pamattiesības

OLAF izmeklēšanā tiek nodrošināta pamattiesību aizsardzība, tostarp ar īpašiem noteikumiem par procesuālajām garantijām, kuri ietverti Regulā (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 un Regulā (*Euratom*, EK) Nr. 2185/1996, kas piemērojama pārbaudēm un apskatēm uz vietas. Turklāt *OLAF* ir kopumā jānodrošina, ka tā darbībās tiek ievērotas tiesības, kas nostiprinātas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (“Harta”).

Pieņemot Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013, tika ieviests jauns 9. pants par procesuālajām garantijām. Regulas 9. pantā ir atkārtoti uzsvērtā virkne principu, kas ir būtiski *OLAF* izmeklēšanā, tostarp jo īpaši *OLAF* pienākums vākt pierādījumus gan pret attiecīgo personu, gan tai par labu, tiesības uz objektīvu un neitrālu izmeklēšanu, nevainīguma prezumpcija un tiesības neliecināt pret sevi. Regulas 9. pantā ir ietverti arī īpaši noteikumi cita starpā par:

- attiecīgo personu un liecinieku tiesībām saņemt iepriekšēju paziņojumu par iztaujāšanu/uzklausīšanu,

- attiecīgo personu tiesībām pēc izmeklēšanas pabeigšanas un pirms secinājumu sagatavošanas komentēt lietas faktus un par *OLAF* pienākumu iekļaut izmeklēšanas galīgajā ziņojumā atsauci uz šādiem komentāriem,
- liecinieku tiesībām uz iztaujāšanas izbeigšanu un iztaujātās personas informēšanu par tās tiesībām, ja atklājas pierādījumi, ka liecinieks var būt attiecīgā persona,
- iztaujāto personu tiesībām lietot jebkuru no Savienības iestāžu oficiālajām valodām (Savienības ierēdņiem vai citām amatpersonām var prasīt lietot kādu no tām Savienības iestāžu oficiālajām valodām, kuru tie pilnībā pārvalda) un apstiprināt vai komentēt iztaujāšanas protokolu; attiecībā uz attiecīgajām personām šie noteikumi ir papildināti ar tiesībām saņemt palīdzību no kādas viņu izvēlētas personas un iztaujāšanas protokola kopiju,
- ierēdņu, citu darbinieku, Savienības iestādes vai struktūras locekļu, biroja vai aģentūras vadītāja vai personāla locekļu tiesībām tikt informētiem, ja izmeklēšanā atklājas, ka viņi var būt persona, uz kuru attiecas izmeklēšana, un tiesībām komentēt, ja pirms iekšējas izmeklēšanas vai tās gaitā *OLAF* informē valstu iestādes.

Jaunais 9. pants par procesuālajām garantijām ir papildināts ar noteikumiem par:

- to, ka izmeklēšanas uzdevumu veikšanai ir nepieciešama ģenerāldirektora rakstiska pilnvara, kurā norādīts izmeklēšanas priekšmets, mērķis un juridiskais pamats un no minētajiem pamatiem izrietošās izmeklēšanas pilnvaras (7. panta 2. punkts),
- likumības pārbaudi (17. panta 7. punkts), kuras mērķis ir pārbaudīt izmeklēšanas darbību likumību (tostarp procesuālo garantiju un pamattiesību ievērošanu), proporcionalitāti un nepieciešamību pirms to veikšanas, un galīgo ziņojumu vispārēju pārskatīšanu,
- konfidencialitāti un datu aizsardzību (10. pants),
- dažādiem iekšējās un ārējās kontroles pasākumiem (iespēja ikvienai personai, ko skar izmeklēšana, iesniegt sūdzību *OLAF*, kā arī kontrole, ko veic Uzraudzības komiteja, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs, Eiropas Ombuds, Eiropas Revīzijas palāta un Eiropas Savienības Tiesa saskaņā ar to attiecīgajām pilnvarām).

Attiecībā uz personām, kas iesaistītas *OLAF* izmeklēšanā, šis noteikumu un kontroles pasākumu kopums nosaka tādu procesuālo garantiju un pamattiesību aizsardzības standartu, kas ir piemērots un atbilst tam, ka *OLAF* veic administratīvu izmeklēšanu, izmantojot administratīvas pilnvaras. Turklāt *OLAF* izmeklēšana noslēdzas ar ziņojumu un ieteikumiem, kurus attiecīgā gadījumā īsteno citas iestādes. Ja šādas citas iestādes sagatavo lēmumu, kas ietekmē attiecīgo personu juridisko situāciju, saskaņā ar piemērojamo tiesisko regulējumu ir piemērojamas papildu procesuālās tiesības un garantijas.

Tiesiskais regulējums attiecībā uz *OLAF* izmeklēšanas procesuālajām garantijām, kurš izriet no Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013, novērtējumā kopumā tika atzīts par pozitīvu uzlabojumu to personu tiesību aizsardzībā, uz kurām attiecas *OLAF* izmeklēšana. Šajā saistībā novērtējumā nav norādīts, ka būtu jāpārskata spēkā esošie noteikumi.

Ierosinātajiem grozījumiem nav ietekmes uz vispārējo līdzsvaru starp *OLAF* izmeklēšanas pilnvarām un to personu procesuālajām tiesībām, attiecībā uz kurām veic izmeklēšanu. Ar šo

iniciatīvu *OLAF* pilnvaras nemainīsies, tomēr vairākos gadījumos tās tiks noteiktas skaidrāk. Grozījumos, kas ierosināti attiecībā uz pārbaužu uz vietas un inspekciju veikšanu, tiek saglabātas pašreizējās pilnvaras, un tajos tiks skaidrāk formulēta valsts tiesību aktu piemērošana, tādējādi sniedzot arī lielāku skaidrību par piemērojamajām garantijām un attiecīgo uzņēmēju tiesībām.

Turklāt priekšlikumā precizēts, ka minētajām pārbaudēm uz vietas un inspekcijām ir piemērojamas Regulā (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013, kā arī citos Savienības tiesību aktos paredzētās procesuālās garantijas. Tas attiecas arī uz tiesībām neliecināt pret sevi, saņemt palīdzību no kādas izvēlētas personas un lietot kādu no tās dalībvalsts valodām, kurā tiek veikta pārbaude. Papildu garantijas tiks piemērotas, ja uzņēmējs pretosies pārbaudes veikšanai un būs vajadzīga valsts iestāžu palīdzība vai citos gadījumos, kad dalībvalstu iestādes pārbaudē palīdz *OLAF*. Šādos gadījumos saistībā ar dalībvalstu vispārīgo pienākumu nodrošināt *OLAF* rīcības efektivitāti tiks piemēroti valsts tiesību akti, tostarp procesuālās garantijas.

Lai īstenotu sadarbību starp *OLAF* un *EPPO*, kā arī izpildītu jaunus noteikumus par valsts iestāžu palīdzību piekļuves banku datiem nodrošināšanā un par sadarbību ar *Eurofisc*, var būt nepieciešama apmaiņa ar personas datiem. Attiecībā uz šādu nosūtīšanu *OLAF* piemēro Regulas (EK) Nr. 45/2001 noteikumus. Lai atspoguļotu pašreizējo praksi, kā arī uzlabotu datu aizsardzību, 10. panta 4. punkts, saskaņā ar kuru *OLAF* bija dota iespēja iecelt datu aizsardzības inspektoru, priekšlikumā ir grozīts, padarot to par *OLAF* pienākumu.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Ierosinātie regulas grozījumi neietekmē Savienības budžetu.

5. CITI ELEMENTI

Īstenošanas plāni un uzraudzības, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība

Saskaņā ar Labāka regulējuma pamatnostādņēm nav nepieciešams sagatavot regulas īstenošanas plānu.

Saistībā ar *EPPO* izveidi un sīki izstrādātas kārtības noteikšanu operatīvajai sadarbībai *OLAF* un *EPPO* būs jānoslēdz darba vienošanās.

Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums

I. Attiecības ar *EPPO*

Vispārīgie principi

Regulas 1. panta 4.a punktā un 12.g pantā ir noteikti vispārīgie principi attiecībām starp *OLAF* un *EPPO*. Tie atspoguļo Regulas (ES) 2017/1939 101. pantu, saskaņā ar kuru ir jāveido ciešas un savstarpēji papildinošas attiecības, lai Savienības budžeta aizsardzībai tiktu izmantoti visi pieejamie līdzekļi. Darba vienošanās ir paredzēta tāpēc, ka tā būs vajadzīga, lai precizētu sadarbības un informācijas apmaiņas konkrēto kārtību.

Ziņojumu sniegšana EPPO

Regulas 12.c pantā ir ietverts *OLAF* pienākums bez liekas kavēšanās ziņot *EPPO* par jebkādu rīcību, kas varētu būt tās kompetencē, kā noteikts Regulas (ES) 2017/1939 24. pantā. Ziņojumā būtu jāiekļauj vismaz tā informācija, kas minēta Regulas (ES) 2017/1939 24. pantā. *OLAF* ir dota iespēja veikt ienākošās informācijas sākotnēju izvērtējumu, lai nodrošinātu, ka informācija, kas sniegta *EPPO*, ir pietiekami pamatota un ietver vajadzīgos elementus.

Regulas 12.c pants arī atspoguļo Regulas (ES) 2017/1939 noteikumu, ka Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras var lūgt *OLAF* veikt šo pārbaudi to vārdā.

Izmeklēšanu nedublēšanās, atbalsts EPPO un papildu izmeklēšanas

Regulas 12.d pants atspoguļo Regulas (ES) 2017/1939 101. panta 2. punktu, kurā noteikts, ka *OLAF* nesāk nekādu paralēlu izmeklēšanu par tiem pašiem faktiem, kas ir *EPPO* izmeklēšanas priekšmets. Ar to arī izveido konsultāciju mehānismu, lai pārliecinātos, vai *EPPO* veic izmeklēšanu.

Regulas 12.e pantā ir ietverti īpaši procesuālie noteikumi, ko piemēro *EPPO* lūgumiem *OLAF* sniegt atbalstu kādai *EPPO* darbībai vai to papildināt saskaņā ar Regulas (ES) 2017/1939 101. panta 3. punktu.

Regulas 12.f pantā ir noteikts, ka pienācīgi pamatotos gadījumos, lai varētu pieņemt piesardzības pasākumus vai saukt pie finanšu, disciplināras vai administratīvas atbildības, *OLAF* var sākt vai turpināt administratīvu izmeklēšanu, kas papildina kriminālizmeklēšanu, kuru veic *EPPO*. Tas atbilst Regulai (ES) 2017/1939, kurā noteikts, ka Savienības finanšu interešu aizsardzībai būtu jāizmanto visi pieejamie līdzekļi (101. panta 1. punkts) un ka nedublēšanās noteikumam nebūtu jāskar *OLAF* pilnvaras sākt administratīvu izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas, cieši konsultējoties ar *EPPO* (103. apsvērums). Šis noteikums ļauj veikt administratīvu izmeklēšanu, kuras mērķis ir nevis pārliecināties par iespējamām noziedzīga nodarījuma elementiem, bet gan nodrošināt līdzekļu atgūšanu vai sagatavot pamatojumu saukšanai pie administratīvas vai disciplināras atbildības. Viens no gadījumiem, kad saukšana pie administratīvas atbildības var lietderīgi papildināt *EPPO* darbību, varētu būt, piemēram, administratīva līdzekļu atgūšana, ja pastāv noilguma risks vai riskam pakļautās summas ir ļoti lielas, vai riska situācijās ir jāizvairās no papildu izdevumiem, veicot administratīvus pasākumus.

Lai aizsargātu *EPPO* izmeklēšanas un kriminālvajāšanas efektivitāti, 12.f pantā *EPPO* ir atļauts iebilst pret *OLAF* veiktas izmeklēšanas sākšanu vai turpināšanu vai dažu darbību veikšanu šajā izmeklēšanā. Šī iespēja atbilst Regulas (ES) 2017/1939 101. panta 3. punktam, jo šādos gadījumos tas, ka *EPPO* nav iebildumu, funkcionāli ir pielīdzināms lūgumam, kas izteikts saskaņā ar minēto noteikumu.

Citi noteikumi

Lai atspoguļotu *EPPO* izveidi, tiek ierosināti vairāki Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 pašreizējo noteikumu pielāgojumi (8. panta 1. un 4. punktā, 9. panta 4. punktā, 16. pantā, 17. panta 5. un 8. punktā).

II. *OLAF* izmeklēšanas funkcijas efektivitātes uzlabošana

Pārbaudes uz vietas un inspekcijas, un valsts iestāžu palīdzība

Priekšlikuma mērķis ir, labāk formulējot atsauces uz valstu tiesību aktiem, novērst novērtējumā atklāto nenoteiktību un šķēršļus, lai nodrošinātu, ka *OLAF* pilnvaras veikt pārbaudes uz vietas un inspekcijas tiek piemērotas efektīvāk un saskaņotāk, bet tai pašā laikā nemainīt veidu, kā regula darbojas attiecībā uz dalībvalstīm.

Regulas 3. panta grozījums precizē, ka uz pārbaudēm uz vietas un inspekcijām, ko veic *OLAF* un kam uzņēmēji pakļaujas, attiecas vienīgi Savienības tiesību akti (Regula (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 un Regula (EK) Nr. 2185/1996). Tas ietver procesuālās garantijas, kuras paredzētas Regulā (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 un Regulā (EK) Nr. 2185/1996 un kuru piemērošana saistībā ar pārbaudēm uz vietas un inspekcijām ir precizēta 3. panta 5. punktā. Gadījumos, kad uzņēmējs nesadarbojas un *OLAF* ir jāpaļaujas uz valsts iestādēm vai arī *OLAF* saņem to palīdzību citu iemeslu dēļ, 3. panta 7. punktā un 7. panta 3. punktā ir

saglabāts princips, ka šāda palīdzība tiks sniegta atbilstoši valsts tiesību aktiem. Regulas 3. panta 3. punktā ir paredzēts uzņēmēju pienākums izmeklēšanas gaitā sadarboties ar *OLAF*.

Šie 3. panta grozījumi attiecībā uz tiesību aktiem, kurus piemēro pārbaūžu uz vietas un inspekciju veikšanai, ir precizējumi atbilstoši Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 interpretācijai, kuru nesēns sniedza Vispārējā tiesa 2018. gada 3. maija nolēmumā lietā T-48/16, *Sigma Orionis SA*/Eiropas Komisija¹. Tiesa nolēma, ka tad, ja uzņēmējs nepretojas, *OLAF* veic pārbaudes uz vietas un inspekcijas, pamatojoties uz Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 un Regulu (EK) Nr. 2185/1996, un *OLAF* ģenerāldirektora rakstisku pilnvaru. Ja kādu jautājumu regulē Regula (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 vai Regula (EK) Nr. 2185/1996, Savienības tiesību akti aizstāj valsts tiesību aktus. Turklāt tā konstatē, ka noteikumi (Regulā (EK) Nr. 2185/1996) par attiecīgā uzņēmēja iespējamo pretošanos pārbaudei nav saistīti ar "tiesību pretoties" pastāvēšanu, bet vienkārši paredz sekas, ka tos var pakļaut šai pārbaudei ar valsts iestāžu palīdzību (pamatojoties uz valsts tiesību aktiem). Attiecībā uz procesuālajām garantijām Tiesa atgādina, ka *OLAF* ir jāievēro pamattiesības, kas noteiktas Savienības tiesību aktos, jo īpaši Hartā.

Regulas 8. panta 2. un 3. punkta un 12. panta 3. punkta grozījumi ir paredzēti, lai nodrošinātu *OLAF* darbības efektivitāti gadījumos, kad regulā ir atsauce uz valsts tiesību aktu piemērošanu.

Bankas kontu informācija

Regulas 7. panta 3. punktu groza, lai precizētu dalībvalstu pienākumu palīdzēt *OLAF*, nosūtot bankas kontu informāciju. Lai paaugstinātu *OLAF* izmeklēšanas efektivitāti, tajā būtu jāiekļauj dalībvalstu centralizētajos banku kontu reģistros vai datu izguves sistēmās pieejamā informācija par bankas kontu turētājiem (Piektā direktīva par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu, par kuru 2017. gada decembrī vienojās Savienības abi likumdevēji). Tajos gadījumos, kad šādas zināšanas ir nepieciešamas izmeklējamās krāpšanas *modus operandi* dēļ, būtu jānosūta arī informācija par finanšu darījumiem. Tiks saglabāts regulā jau iestrādātais princips, ka šādu palīdzību sniedz saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

PVN

Lai nodrošinātu, ka *OLAF* var veikt pārbaudes uz vietas un inspekcijas visās tā pilnvaru jomās, tiek precizēts 3. panta 1. punkts. Turklāt, lai varētu efektīvi sadarboties ar dalībvalstīm, 12. panta 5. punkta grozījums sniedz iespēju *OLAF* apmainīties ar informāciju ar *Eurofisc* tīklu, kas izveidots ar Regulu (ES) Nr. 904/2010.

OLAF savākto pierādījumu pieņemamība

Ar 11. panta 2. punkta grozījumu tiek saglabāts līdzvērtības princips attiecībā uz noteikumiem, ko piemēro administratīvajiem ziņojumiem, kurus saistībā ar kriminālprocesu sagatavo valsts administratīvie inspektori. Ar to ievieš *OLAF* ziņojumu pieņemamības principu valstu tiesvedībā, kas nav kriminālprocess, kā arī administratīvajā procesā dalībvalstīs, paredzot, ka ir vienīgi jāpārbauda ziņojumu autentiskums. Visbeidzot, šajā noteikumā ir paredzēta ziņojumu pieņemamība administratīvajā procesā un tiesvedībā Savienības līmenī. Tas *OLAF* izmeklēšanas rezultātu izmantošanu padarīs efektīvāku, tomēr neietekmējot šādu pierādījumu izvērtēšanu.

Krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienesti

Lai nodrošinātu, ka *OLAF* tiek sniegta palīdzība, kas nepieciešama, lai tā veiktā izmeklēšana būtu efektīva, 12. a pantā ir sīkāk precizēta krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienestu loma

¹ Vēl nav publicēts. Sk. 73.–118. punktu.

dalībvalstīs. To organizācija un pilnvaras paliek katras dalībvalsts kompetencē. Krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienesti var atbalstīt *OLAF* ārējā un iekšējā izmeklēšanā un koordinēšanas pasākumos, kā arī sadarboties savā starpā.

Koordinēšanas pasākumi

Ar 12.b pantu tiek ieviests jauns noteikums, kas precizē koordinēšanas pasākumus, kurus var veikt *OLAF*.

III. Precizēšana un vienkāršošana

Ar 4. panta 2. punkta grozījumu digitālās kriminālistikas operāciju veikšana tiek pielāgota tehnikas progresam.

Ar 3. panta 9. punkta, 11. panta 3. punkta un 12. panta 1. punkta grozījumiem tiek palielināta noteikumu par iekšējo un ārējo izmeklēšanu saskaņotība.

Ar 7. panta 6. punkta grozījumu tiek precizēts, ka Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras var jebkurā laikā apspriesties ar *OLAF*, lai lemtu par piesardzības pasākumiem.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,**ar kuru groza Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), attiecībā uz sadarbību ar Eiropas Prokuratūru un *OLAF* izmeklēšanas efektivitāti**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 325. pantu saistībā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 106.a pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Revīzijas palātas atzinumu²,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Pieņemot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2017/1371³ un Padomes Regulu (ES) 2017/1939⁴, Savienība ir ievērojami pastiprinājusi līdzekļus, kas pieejami Savienības finanšu interešu aizsardzībai, izmantojot krimināltiesības. Eiropas Prokuratūra (*EPPO*) būs pilnvarota iesaistītajās dalībvalstīs veikt kriminālizmeklēšanu un izvirzīt apsūdzības par noziedzīgiem nodarījumiem, kas skar Savienības budžetu, kā noteikts Direktīvā (ES) 2017/1371.
- (2) Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (“Birojs”) veic administratīvu izmeklēšanu par administratīviem pārkāpumiem, kā arī par noziedzīgu rīcību. Izmeklēšanai noslēdzoties, tas var sniegt valstu kriminālvajāšanas iestādēm ar tiesvedību saistītus ieteikumus, kuru mērķis ir dot iespēju izvirzīt apsūdzības un veikt kriminālvajāšanu dalībvalstīs. Turpmāk par aizdomām par noziedzīgiem nodarījumiem dalībvalstīs, kas piedalās *EPPO*, tas ziņos *EPPO* un sadarbosies ar to saistībā ar *EPPO* veikto izmeklēšanu.
- (3) Tāpēc pēc Regulas (ES) 2017/1939 pieņemšanas būtu jāgroza Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013⁵. Noteikumi, kas Regulā (ES) 2017/1939 reglamentē attiecības starp *EPPO* un Biroju, būtu jāatspoguļo un jāpapildina Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 noteikumos, lai, izmantojot

² OV C [...], [...], [...]. lpp.

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1371 (2017. gada 5. jūlijs) par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības (OV L 198, 28.7.2017., 29. lpp.).

⁴ Padomes Regula (ES) 2017/1939 (2017. gada 12. oktobris), ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (*EPPO*) izveidei (OV L 283, 31.10.2017., 1. lpp.).

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *EURATOM*) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (*Euratom*) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

sinerģiju starp šīm divām struktūrām, nodrošinātu Savienības finanšu interešu aizsardzības visaugstāko līmeni.

- (4) Ņemot vērā kopīgo mērķi saglabāt Savienības budžeta integritāti, Birojam un *EPPO* būtu jāizveido un jāuztur ciešas attiecības, kuru pamatā ir patiesa sadarbība un kuru mērķis ir nodrošināt to attiecīgo pilnvaru papildināmību un darbības koordinēšanu, jo īpaši attiecībā uz ciešākas sadarbības jomu *EPPO* izveidei. Visbeidzot, šīm attiecībām būtu jāpalīdz nodrošināt, ka Savienības finanšu interešu aizsardzībai tiek izmantoti visi līdzekļi, un izvairīties no nevajadzīgas centienu dublēšanās.
- (5) Regulā (ES) 2017/1939 ir noteikts, ka Birojam, kā arī visām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām un valstu kompetentajām iestādēm bez liekas kavēšanās ir jāziņo *EPPO* par noziedzīgu rīcību, kas varētu būt *EPPO* kompetencē. Tā kā Birojs ir pilnvarots veikt krāpšanas, korupcijas un jebkuras citas nelikumīgas darbības, kas skar Savienības finanšu intereses, administratīvu izmeklēšanu, tam ir vislabākās iespējas un viss vajadzīgais, lai darbotos kā dabisks *EPPO* partneris un privileģēts informācijas avots.
- (6) Elementi, kas norāda uz iespējamu noziedzīgu rīcību, kura ir *EPPO* kompetencē, praksē var būt sākotnējos apgalvojumos, ko saņem Birojs, vai arī atklāties tikai administratīvajā izmeklēšanā, ko Birojs sācis, pamatojoties uz aizdomām par administratīvu pārkāpumu. Lai izpildītu pienākumu ziņot *EPPO*, Birojam tāpēc būtu attiecīgā gadījumā jāziņo par noziedzīgu rīcību jebkurā posmā pirms izmeklēšanas vai tās gaitā.
- (7) Regulā (ES) 2017/1939 ir noteikts elementu minimālais kopums, kas parasti būtu jāietver ziņojumos. Lai pārliecinātos par šiem elementiem un savāktu nepieciešamo informāciju, Birojam var nākties veikt apgalvojumu sākotnēju izvērtējumu. Birojam šī izvērtēšana būtu jāveic ātri un izmantojot līdzekļus, kas nerada apdraudējumu iespējamai turpmākai kriminālizmeklēšanai. Ja rodas aizdomas par nodarījumu, kas ir *EPPO* kompetencē, Birojam izvērtēšanas beigās par to būtu jāziņo *EPPO*.
- (8) Ņemot vērā Biroja īpašās zināšanas, Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām vajadzētu būt iespējai izmantot Biroju šādas sākotnējas izvērtēšanas veikšanai par tām ziņotajiem apgalvojumiem.
- (9) Atbilstoši Regulai (ES) 2017/1939 Birojam principā nevajadzētu sākt paralēlu administratīvu izmeklēšanu par tiem pašiem faktiem, par kuriem izmeklēšanu veic *EPPO*. Tomēr dažos gadījumos Savienības finanšu interešu aizsardzības nolūkā pirms *EPPO* sāktā kriminālprocesa pabeigšanas Birojam var būt nepieciešams veikt papildu administratīvu izmeklēšanu, lai pārliecinātos, vai ir vajadzīgi piesardzības pasākumi vai arī būtu jāsauc pie finanšu, disciplināras vai administratīvas atbildības. Šī papildu izmeklēšana cita starpā var būt lietderīga, lai atgūtu Savienības budžetā maksājamās summas, uz kurām attiecas īpaši noteikumi par noilgumu, ja riskam pakļautās summas ir ļoti lielas vai riska situācijās ir jāizvairās no papildu izdevumiem, veicot administratīvus pasākumus.
- (10) Regulā (ES) 2017/1939 ir noteikts, ka *EPPO* var lūgt Biroju veikt šādu papildu izmeklēšanu. Gadījumos, kad *EPPO* to nelūdz, noteiktos apstākļos šādu papildu izmeklēšanai vajadzētu būt iespējamai arī pēc Biroja iniciatīvas. Konkrēti, *EPPO* būtu jāvar iebilst pret to, ka Birojs sāk vai turpina izmeklēšanu vai veic konkrētas izmeklēšanas darbības. Šo iebildumu pamatā vajadzētu būt nepieciešamībai aizsargāt *EPPO* izmeklēšanas efektivitāti, un tiem vajadzētu būt proporcionāliem šim mērķim.

Birojam būtu jāatturas veikt darbību, pret kuru ir iebildusi *EPPO*. Ja *EPPO* neiebilst, Birojam izmeklēšana būtu jāveic, cieši konsultējoties ar *EPPO*.

- (11) Birojam būtu aktīvi jāatbalsta *EPPO* tās veiktajā izmeklēšanā. Šajā saistībā *EPPO* var lūgt Biroju atbalstīt vai papildināt tās kriminālizmeklēšanu, īstenojot šajā regulā noteiktās pilnvaras. Šajos gadījumos Birojam šīs operācijas būtu jāveic saskaņā ar savām pilnvarām un šajā regulā noteikto regulējumu.
- (12) Lai nodrošinātu efektīvu koordināciju starp Biroju un *EPPO*, tiem būtu pastāvīgi jāapmainās ar informāciju. Informācijas apmaiņa posmos, pirms Birojs un *EPPO* sāk izmeklēšanu, ir īpaši svarīga, lai nodrošinātu attiecīgo darbību pienācīgu koordināciju un izvairītos no dublēšanās. Birojam un *EPPO* savā darba vienošanās dokumentā būtu jāprecizē šīs informācijas apmaiņas kārtība un nosacījumi.
- (13) Komisijas ziņojumā “Novērtējums par to, kā piemērota Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013”⁶, kas pieņemts 2017. gada 2. oktobrī, secināts, ka 2013. gadā izdarītās izmaiņas tiesiskajā regulējumā ir nodrošinājušas acīmredzamus uzlabojumus attiecībā uz izmeklēšanas veikšanu, sadarbību ar partneriem un attiecīgo personu tiesībām. Vienlaikus novērtējumā norādīts uz dažām nepilnībām, kas ietekmē izmeklēšanas lietderību un efektivitāti.
- (14) Grozot Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013, ir jāpievēršas pašiem nepārprotamākajiem konstatējumiem, kas ietverti Komisijas novērtējumā. Tās ir būtiskas izmaiņas, kas nepieciešamas īstermiņā, lai stiprinātu Biroja izmeklēšanas satvaru nolūkā saglabāt spēcīgu un pilnībā darbospējīgu Biroju, kurš papildina *EPPO* krimināltiesisko pieeju ar administratīvu izmeklēšanu, bet kas nemaina ne uzdevumus, ne pilnvaras. Tās galvenokārt attiecas uz jomām, kurās skaidrības trūkums regulā pašlaik mazina Biroja spēju efektīvi veikt izmeklēšanu, tādām kā pārbaužu veikšana uz vietas, iespēja piekļūt bankas kontu informācijai vai lietās sagatavoto Biroja ziņojumu kā pierādījumu pieņemamība.
- (15) Šīs izmaiņas neskar procesuālās garantijas, ko piemēro izmeklēšanas ietvaros. Birojam ir pienākums piemērot procesuālās garantijas, kas paredzētas Regulā (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013, Padomes Regulā (*Euratom*, EK) Nr. 2185/96⁷ un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Šajā regulējumā ir noteikts, ka Birojs izmeklēšanu veic objektīvi, neitrāli un konfidenciāli, vācot pierādījumus gan pret attiecīgo personu, gan tai par labu, un veic izmeklēšanas darbības, pamatojoties uz rakstisku pilnvaru un pēc likumības pārbaudes. Birojam ir jānodrošina, ka tiek ievērotas to personu tiesības, uz kurām attiecas tā veiktā izmeklēšana, tostarp nevainīguma prezumpcija un tiesības neliecināt pret sevi. Iztaujāšanā attiecīgajām personām cita starpā ir tiesības saņemt palīdzību no kādas izvēlētas personas, apstiprināt iztaujāšanas protokolu un lietot jebkuru no Savienības oficiālajām valodām. Attiecīgajām personām arī ir tiesības komentēt lietas faktus, pirms tiek sagatavoti secinājumi.
- (16) Birojs veic pārbaudes uz vietas un inspekcijas, kuras izmeklēšanā saistībā ar aizdomām par krāpšanu, korupciju vai citu nelikumīgu rīcību, kas ietekmē Savienības finanšu intereses, ļauj tam piekļūt uzņēmēju telpām un dokumentiem. Tās veic saskaņā ar šo regulu un Regulu (*Euratom*, EK) Nr. 2185/96, kurās dažos gadījumos ir noteikts, ka uz šo pilnvaru piemērošanu attiecas valsts tiesību aktu nosacījumi. Komisijas

⁶ COM(2017) 589. Ziņojumam ir pievienots izvērtējošs dienestu darba dokuments (SWD(2017) 332) un Biroja Uzraudzības komitejas atzinums Nr. 2/2017.

⁷ Padomes Regula (*Euratom*, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienas finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām, OV L 292, 15.11.1996., 2.–5. lpp.

novērtējumā konstatēts, ka ne vienmēr ir precizēts, ciklāl būtu piemērojami valsts tiesību akti, un tas mazina Biroja izmeklēšanas darbību efektivitāti.

- (17) Tāpēc ir lietderīgi precizēt gadījumus, kad Biroja veiktās izmeklēšanas gaitā būtu piemērojami valsts tiesību akti, tomēr nemainot Birojam pieejamās pilnvaras vai to, kā regula darbojas attiecībā uz dalībvalstīm. Šis precizējums atspoguļo Vispārējās tiesas neseno nolēmumu lietā T-48/16, *Sigma Orionis SA*/Eiropas Komisija.
- (18) Pārbaudēm uz vietas un inspekcijām, ko Birojs veic situācijās, kad attiecīgais uzņēmējs pakļaujas pārbaudei, būtu jāpiemēro vienīgi Savienības tiesību akti. Tādējādi Birojam vajadzētu būt iespējai efektīvi un saskaņoti īstenot savas izmeklēšanas pilnvaras visās dalībvalstīs, lai sekmētu Savienības finanšu interešu augsta līmeņa aizsardzību visā Savienībā, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienības darbību 325. pantā.
- (19) Situācijās, kad Birojam ir jāpaļaujas uz valsts kompetento iestāžu palīdzību, jo īpaši gadījumos, kad uzņēmējs pretojas pārbaudei uz vietas un inspekcijai, dalībvalstīm būtu jānodrošina Biroja darbības efektivitāte un būtu jāsniedz nepieciešamā palīdzība saskaņā ar valsts procesuālo tiesību attiecīgajiem noteikumiem.
- (20) Regulā (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 būtu jāievieš pienākums uzņēmējiem sadarboties ar Biroju. Tas atbilst Regulā (*Euratom*, EK) Nr. 2185/96 tiem noteiktajam pienākumam pārbaūžu uz vietas un inspekciju veikšanas vajadzībām nodrošināt piekļuvi telpām, zemei, transporta līdzekļiem vai citām teritorijām, ko izmanto darba nolūkā, un Finanšu regulas 129. pantā⁸ minētajam pienākumam ikvienai personai un subjektam, kas saņem Savienības līdzekļus, pilnībā sadarboties Savienības finanšu interešu aizsardzībā, tostarp saistībā ar izmeklēšanu, ko veic Birojs.
- (21) Šā sadarbības pienākuma ietvaros Birojam būtu jāvar pieprasīt, lai uzņēmēji, kuri varētu būt iesaistīti izmeklējamajā lietā vai kuru rīcībā varētu būt svarīga informācija, sniedz attiecīgu informāciju. Pildot šādus pieprasījumus, uzņēmējiem nav pienākuma atzīt, ka tie ir izdarījuši prettiesisku darbību, bet ir pienākums atbildēt uz jautājumiem par faktiem un iesniegt dokumentus, pat ja šo informāciju var izmantot, lai konstatētu, ka tie vai kāds cits uzņēmējs rīkojies prettiesiski.
- (22) Uzņēmējiem vajadzētu būt iespējai lietot jebkuru no tās dalībvalsts oficiālajām valodām, kurā notiek pārbaude, un tiesībām pārbaūžu uz vietas un inspekciju gaitā saņemt palīdzību no pašu izvēlētas personas, tostarp ārēja juridiskā konsultanta. Juridiskā konsultanta klātbūtnei tomēr nevajadzētu būt pārbaūžu uz vietas un inspekciju spēkā esības juridiskam nosacījumam. Lai nodrošinātu pārbaūžu uz vietas un inspekciju efektivitāti, jo īpaši attiecībā uz pierādījumu pazušanas risku, Birojam vajadzētu būt iespējai piekļūt telpām, zemei, transporta līdzekļiem vai citām darba nolūkā izmantotām teritorijām, negaidot, kamēr uzņēmējs apspriedīsies ar juridisko konsultantu. Pirms sāk pārbaudi, tam būtu jāpieņem vienīgi īsa, pamatota kavēšanās, kamēr notiek apspriešanās ar juridisko konsultantu. Jebkura šāda kavēšanās ir jāsamazina līdz minimumam.
- (23) Lai nodrošinātu pārredzamību, Birojam, veicot pārbaudes uz vietas un inspekcijas, būtu jāsniedz uzņēmējiem attiecīga informācija par viņu pienākumu sadarboties un sekām, ko izraisa atteikšanās to darīt, un par procedūru, ko piemēro pārbaudei, tostarp par piemērojamajām procesuālajām garantijām.

⁸ 129. pants tiks iekļauts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2018/XX (jaunajā Finanšu regulā), par kuru ir panākta politiska vienošanās un kuru paredzēts pieņemt tuvākajos mēnešos.

- (24) Iekšējā izmeklēšanā un vajadzības gadījumā ārējā izmeklēšanā Birojam ir piekļuve jebkādai būtiskai informācijai, ko glabā iestādes, struktūras, biroji un aģentūras. Kā ierosināts Komisijas novērtējumā, lai atspoguļotu nepārtraukto tehnikas progresu, ir jāprecizē, ka šai piekļuvei vajadzētu būt iespējamai neatkarīgi no nesēja, kurā šī informācija vai dati tiek glabāti.
- (25) Lai Biroja veiktajai izmeklēšanai nodrošinātu saskaņotāku satvaru un novērstu dažas Komisijas novērtējumā konstatētās neatbilstības, ja atšķirīgu noteikumu piemērošana nav pamatota, būtu vēl vairāk jāaskaņo noteikumi, kas piemērojami iekšējai un ārējai izmeklēšanai. Tā būtu jārikojas, piemēram, lai noteiktu, ka ziņojumus un ieteikumus, kas sagatavoti pēc ārējas izmeklēšanas, var nosūtīt attiecīgajai iestādei, struktūrai, birojam vai aģentūrai, lai tā veiktu atbilstīgus pasākumus, kā tas notiek iekšējā izmeklēšanā. Ja tas ir iespējams saskaņā ar Biroja pilnvarām, tam būtu jāatbalsta attiecīgā iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra Biroja ieteikumu īstenošanā. Lai turpmāk nodrošinātu sadarbību starp Biroju un iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām, Birojam vajadzības gadījumā būtu jāinformē attiecīgā Savienības iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra, ja tas nolemj nesākt ārēju izmeklēšanu, piemēram, gadījumos, kad sākotnējās informācijas avots ir bijusi Savienības iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra.
- (26) Biroja rīcībā vajadzētu būt līdzekļiem, kas nepieciešami, lai izsekotu naudas plūsmai nolūkā atklāt *modus operandi*, kas raksturīgs daudzām krāpnieciskām darbībām. Sadarbojoties ar valstu iestādēm un saņemot to palīdzību, pašlaik Birojs var iegūt vairāku dalībvalstu kredītiestāžu rīcībā esošo banku informāciju, kas ir būtiska tā izmeklēšanas darbībai. Lai visā Savienībā nodrošinātu efektīvu pieeju, regulā būtu jāprecizē valstu kompetento iestāžu pienākums sniegt Birojam informāciju par banku un maksājumu kontiem kā daļa no to vispārīgā pienākuma palīdzēt Birojam. Šai sadarbībai parasti būtu jānotiek ar dalībvalstu finanšu ziņu vākšanas vienību starpniecību. Sniedzot Birojam šo palīdzību, valsts iestādēm būtu jārikojas saskaņā ar atbilstošajiem procesuālo tiesību noteikumiem, kas paredzēti attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos.
- (27) Informācijas agrīna nosūtīšana, ko Birojs veic piesardzības pasākumu pieņemšanas nolūkā, ir būtisks instruments Savienības finanšu interešu aizsardzībai. Lai šajā saistībā nodrošinātu ciešu sadarbību starp Biroju un Savienības iestādēm, birojiem, struktūrām un aģentūrām, ir lietderīgi tām sniegt iespēju jebkurā laikā apspriesties ar Biroju, lai lemtu par piemērotiem piesardzības pasākumiem, tostarp pierādījumu aizsardzības pasākumiem.
- (28) Biroja sagatavotie ziņojumi pašreizējā situācijā ir atzīstami par pierādījumu administratīvā procesā vai tiesvedībā tieši tāpat un ar tādiem pašiem nosacījumiem kā administratīvie ziņojumi, kurus sagatavojuši valsts administratīvie inspektori. Komisijas novērtējumā ir konstatēts, ka dažās dalībvalstīs šis noteikums pietiekami nenodrošina Biroja darbības efektivitāti. Lai uzlabotu Biroja ziņojumu efektivitāti un konsekventu izmantošanu, Regulā būtu jāparedz šādu ziņojumu pieņemamība valstu tiesvedībā, kas nav kriminālprocess, kā arī administratīvajā procesā dalībvalstīs. Krimināltiesvedības gadījumā valstu tiesās būtu jāturpina piemērot noteikumu par līdzvērtību ar valsts administratīvo inspektoru ziņojumiem. Regulā arī būtu jāparedz Biroja sagatavoto ziņojumu pieņemamība administratīvajā procesā un tiesvedībā, kas norisinās Savienības līmenī.
- (29) Biroja pilnvaras ietver no PVN pašu resursiem gūtu Savienības budžeta ieņēmumu aizsardzību. Šajā jomā Birojam būtu jāvar atbalstīt un papildināt dalībvalstu darbības,

veicot izmeklēšanu saskaņā ar tā pilnvarām, koordinējot valstu kompetentās iestādes sarežģītās transnacionālās lietās un sniedzot atbalstu un palīdzību dalībvalstīm un *EPPO*. Šai nolūkā, lai sekmētu un veicinātu sadarbību krāpšanas apkarošanā PVN jomā, Birojam būtu jāvar apmainīties ar informāciju, izmantojot *Eurofisc* tīklu, kas izveidots ar Padomes Regulu (ES) Nr. 904/2010⁹.

- (30) Dalībvalstu krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienesti tika ieviesti ar Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013, lai veicinātu efektīvu sadarbību un informācijas, tostarp operatīvas informācijas, apmaiņu starp Biroju un dalībvalstīm. Novērtējumā secināts, ka tie ir devuši pozitīvu ieguldījumu Biroja darbā. Tajā arī konstatēts, ka ir sīkāk jāprecizē to loma, lai sniegtu Birojam nepieciešamo palīdzību tā izmeklēšanas efektivitātes nodrošināšanai, atstājot krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienestu organizāciju un pilnvaras katras dalībvalsts kompetencē. Šajā saistībā krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienestiem būtu jāvar sniegt, saņemt un koordinēt palīdzību, kas Birojam ir vajadzīga, lai efektīvi veiktu savus uzdevumus, pirms ārējas vai iekšējas izmeklēšanas, tās gaitā vai pēc tās.
- (31) Pienākums sniegt palīdzību dalībvalstīm, lai koordinētu to darbību Savienības finanšu interešu aizsardzības jomā, ir svarīgs Biroja uzdevuma atbalstīt pārrobežu sadarbību starp dalībvalstīm elements. Būtu jāparedz sīkāk izstrādāti noteikumi, kas veicinātu Biroja īstenotos koordinēšanas pasākumus un ar tiem saistīto Biroja sadarbību ar dalībvalstu iestādēm, trešām valstīm un starptautiskām organizācijām. Šiem noteikumiem nevajadzētu skart to pilnvaru īstenošanu, kuras īsteno Birojs un kuras uzticētas Komisijai īpašos noteikumos, kas reglamentē savstarpējo palīdzību starp dalībvalstu pārvaldes iestādēm un sadarbību starp minētajām iestādēm un Komisiju, jo īpaši tiem nevajadzētu skart Padomes Regulu (EK) Nr. 515/97¹⁰.
- (32) Turklāt Birojam vajadzētu būt iespējai lūgt krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienestu palīdzību saistībā ar koordinēšanas pasākumiem, un krāpšanas apkarošanas dienestiem vajadzētu būt iespējai sadarboties savā starpā, lai vēl vairāk pastiprinātu pieejamos sadarbības mehānismus cīņā pret krāpšanu.
- (33) Tā kā šīs regulas mērķi stiprināt Savienības finanšu interešu aizsardzību, pielāgojot Biroja darbību *EPPO* izveidei un uzlabojot Biroja veiktās izmeklēšanas efektivitāti, dalībvalstis nevar pietiekami labi sasniegt, bet to var labāk sasniegt Savienības līmenī, pieņemot noteikumus, kas reglamentē attiecības starp diviem Savienības birojiem un visā Savienībā palielina Biroja veiktās izmeklēšanas efektivitāti, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā izklāstīto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir nepieciešami, lai pastiprinātu cīņu pret krāpšanu, korupciju un jebkādām citām nelikumīgām darbībām, kuras ietekmē Savienības finanšu intereses.
- (34) Šī regula nemaina dalībvalstu pilnvaras un pienākumus veikt pasākumus, lai apkarotu krāpšanu, korupciju un jebkādu citu nelikumīgu darbību, kas ietekmē Savienības finanšu intereses.

⁹ Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā, OV L 268, 12.10.2010., 1.–18. lpp.

¹⁰ Padomes Regula (EK) Nr. 515/97 (1997. gada 13. marts) par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pareizu piemērošanu, OV L 82, 22.3.1997., 1.–16. lpp.

(35) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001¹¹ 28. panta 2. punktu notika apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas [datums] sniedza atzinumu¹².

(36) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Regula (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 groza šādi:

(1) regulas 1. pantā iekļauj šādu 4.a punktu:

“4.a Birojs izveido un uztur ciešas attiecības ar Eiropas Prokuratūru (*EPPO*), kas izveidota ar Padomes Regulu (ES) 2017/1939¹³ ciešākas sadarbības rezultātā. Šo attiecību pamatā ir savstarpēja sadarbība un informācijas apmaiņa. Šo attiecību mērķis jo īpaši ir nodrošināt, ka, izmantojot to attiecīgo pilnvaru papildināmību un Birojam sniedzot atbalstu *EPPO*, Savienības finanšu interešu aizsardzībai tiek izmantoti visi pieejamie līdzekļi.

Sadarbību starp Biroju un *EPPO* reglamentē 12.c līdz 12.f pants.”;

(2) regulas 2. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4) “administratīva izmeklēšana” (“izmeklēšana”) ir visas inspekcijas, pārbaudes un citi pasākumi, ko Birojs veic saskaņā ar 3. un 4. pantu, lai sasniegtu 1. pantā izklāstītos mērķus un lai vajadzības gadījumā konstatētu izmeklējamu darbību nelikumību; minētā izmeklēšana neietekmē *EPPO* vai dalībvalstu kompetento iestāžu pilnvaras ierosināt kriminālprocesu.”;

(3) regulas 3. pantu aizstāj ar šādu:

“3. pants

Ārēja izmeklēšana

1. Regulas 1. pantā un 2. panta 1. un 3. punktā definētajā darbības jomā Birojs veic pārbaudes uz vietas un inspekcijas dalībvalstīs un — saskaņā ar spēkā esošiem sadarbības un savstarpējās palīdzības nolīgumiem un citiem juridiskiem instrumentiem — trešās valstīs un starptautisku organizāciju telpās.
2. Pārbaudes uz vietas un inspekcijas veic saskaņā ar šo regulu un — ciktāl jautājums nav ietverts šīs regulas darbības jomā — saskaņā ar Regulu (*Euratom*, EK) Nr. 2185/96.
3. Izmeklēšanas gaitā uzņēmēji sadarbojas ar Biroju. Birojs var pieprasīt uzņēmējiem mutisku informāciju, tostarp veicot intervijas, un rakstisku informāciju.
4. Birojs veic pārbaudes uz vietas un inspekcijas, uzrādot rakstisku pilnvaru, kā noteikts šīs regulas 7. panta 2. punktā un Regulas (*Euratom*, EK) Nr. 2185/1996 6. panta 1. punktā. Tas informē attiecīgo uzņēmēju par procedūru, ko piemēro pārbaudei,

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

¹² OV C ...

¹³ Padomes Regula (ES) 2017/1939 (2017. gada 12. oktobris), ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (*EPPO*) izveidei (OV L 283, 31.10.2017., 1. lpp.).

tostarp par piemērojamajām procesuālajām garantijām, un attiecīgā uzņēmēja pienākumu sadarboties.

5. Īstenojot šīs pilnvaras, Birojs ievēro procesuālās garantijas, kas paredzētas šajā regulā un Regulā (*Euratom*, EK) Nr. 2185/96. Pārbaudē uz vietas un inspekcijā attiecīgajam uzņēmējam ir tiesības nesniegt sevi apsūdzošas liecības un saņemt palīdzību no kādas izvēlētas personas. Uzņēmējam nodrošina iespēju pārbaudi uz vietas gaitā sniegt liecību jebkurā no tās dalībvalsts oficiālajām valodām, kurā tas atrodas. Tiesības saņemt palīdzību no kādas izvēlētas personas neliedz Birojam piekļuvi uzņēmēja telpām un lieki nekavē pārbaudes sākšanu.
6. Pēc Biroja pieprasījuma attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde sniedz Biroja darbiniekiem palīdzību, kas vajadzīga, lai viņi varētu efektīvi veikt savus uzdevumus, kuri norādīti 7. panta 2. punktā minētajā rakstiskajā pilnvarā.

Attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar Regulu (*Euratom*, EK) Nr. 2185/96 nodrošina, ka Biroja darbinieki var piekļūt visai informācijai un dokumentiem, kas saistīti ar izmeklējamo lietu un kas izrādās nepieciešami, lai pārbaudes uz vietas un inspekciju varētu veikt efektīvi un lietderīgi, un ka viņi var uzņemties dokumentu vai informācijas glabāšanu, lai nodrošinātos pret to zaudējuma iespēju.

7. Ja attiecīgais uzņēmējs pakļaujas pārbaudei uz vietas un inspekcijai, kas ir atļauta saskaņā ar šo regulu, Regulas (*Euratom*, EK) Nr. 2988/95 2. panta 4. punktu un Regulas (*Euratom*, EK) Nr. 2185/96 6. panta 1. punkta trešo daļu un 7. panta 1. punktu nepiemēro, ciktāl minētajos noteikumos ir prasīts ievērot valsts tiesību aktus un ciktāl tie var ierobežot Biroja piekļuvi informācijai un dokumentācijai tā, ka tā ir iespējama tikai saskaņā ar nosacījumiem, ko piemēro valsts administratīvajiem inspektoriem.

Ja Biroja darbinieki konstatē, ka uzņēmējs pretojas pārbaudei uz vietas vai inspekcijai, kas ir atļauta saskaņā ar šo regulu, attiecīgā dalībvalsts nodrošina viņam tiesībaizsardzības iestāžu palīdzību, kas nepieciešama, lai Birojs varētu efektīvi un bez liekas kavēšanās veikt pārbaudi uz vietas vai inspekciju.

Sniedzot palīdzību saskaņā ar šo punktu vai 6. punktu, valsts kompetentās iestādes rīkojas atbilstoši valsts procesuālajiem noteikumiem, kas ir piemērojami attiecīgajai valsts kompetentajai iestādei. Ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem minētās palīdzības sniegšanai nepieciešams tiesu iestādes pilnvarojums, to lūdz izsniegt.

8. Kā daļu no izmeklēšanas funkcijas Birojs veic pārbaudes un inspekcijas dalībvalstīs, kā paredzēts Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 9. panta 1. punktā un nozaru noteikumos, kas minēti tās pašas regulas 9. panta 2. punktā, kā arī — saskaņā ar spēkā esošiem sadarbības un savstarpējās palīdzības nolīgumiem un citiem juridiskiem instrumentiem — trešās valstīs un starptautisku organizāciju telpās.
9. Veicot ārēju izmeklēšanu, Birojs var piekļūt jebkurai būtiskai informācijai un datiem, kas ir iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru rīcībā un ir saistīti ar izmeklējamo lietu, neatkarīgi no nesēja, kurā tie tiek glabāti, ja tas ir nepieciešams, lai noteiktu, vai ir notikusi krāpšana, korupcija vai jebkāda cita nelikumīga darbība, kas ietekmē Savienības finanšu intereses. Šajā nolūkā piemēro 4. panta 2. un 4. punktu.
10. Neskarot 12.c panta 1. punktu, ja, pirms tiek pieņemts lēmums sākt vai nesākt ārēju izmeklēšanu, Biroja rīcībā ir informācija, kas vedina domāt, ka ir notikusi krāpšana, korupcija vai cita nelikumīga darbība, kura ietekmē Savienības finanšu intereses, tas var informēt attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes un, ja vajadzīgs, attiecīgās iestādes, struktūras, birojus un aģentūras.

Neskarot Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 9. panta 2. punktā minētos nozaru noteikumus, attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes nodrošina, ka saskaņā ar valsts tiesību aktiem tiek veikta piemērota rīcība, kurā Birojs var piedalīties. Pēc pieprasījuma attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes informē Biroju par veikto rīcību un atzinumiem, kas balstīti uz informāciju, kura minēta šā punkta pirmajā daļā.”;

(4) regulas 4. pantu groza šādi:

(a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Iekšējās izmeklēšanas gaitā:

- (a) Birojam ir tiesības tūlīt un bez brīdinājuma piekļūt jebkurai būtiskai informācijai un datiem — neatkarīgi no datu nesēja, kurā tie tiek glabāti —, kas ir iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru rīcībā, un to telpām. Birojam ir tiesības pārbaudīt iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru grāmatvedības pārskatus. Birojs var saņemt visu iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru rīcībā esošo dokumentu vai datu nesēju satura kopijas un izrakstus un vajadzības gadījumā uzņemt šādu dokumentu vai informācijas glabāšanu, lai nodrošinātos pret to zaudējuma iespēju;
- (b) Birojs ierēdņiem, citiem darbiniekiem, iestāžu vai struktūru locekļiem, biroju vai aģentūru vadītājiem vai personāla locekļiem var pieprasīt mutisku informāciju, tostarp veicot intervijas, un rakstisku informāciju.”;

(b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Saskaņā ar 3. pantu Birojs var veikt pārbaudes uz vietas un inspekcijas uzņēmēju telpās, lai iegūtu pieeju informācijai, kas attiecas uz iekšējās izmeklēšanas lietu.”;

(c) panta 8. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Neskarot 12.c panta 1. punktu, ja, pirms tiek pieņemts lēmums par ārējās izmeklēšanas uzsākšanu vai neuzsākšanu, Biroja rīcībā ir informācija, kas vedina domāt, ka ir notikusi krāpšana, korupcija vai jebkāda cita nelikumīga darbība, kura ietekmē Savienības finanšu intereses, tas var informēt attiecīgo iestādi, struktūru, biroju vai aģentūru. Pēc pieprasījuma attiecīgā iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra informē Biroju par jebkādu veikto rīcību un gūtajiem atzinumiem, kas balstīti uz šādu informāciju.”;

(5) regulas 5. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktā pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

“Neskarot 12.d pantu, ģenerāldirektors var sākt izmeklēšanu, ja pastāv pietiekami nopietnas aizdomas, kuru pamatā var būt arī trešās personas sniegta informācija vai anonīma informācija, ka ir notikusi krāpšana, korupcija vai jebkāda cita nelikumīga darbība, kas ietekmē Savienības finanšu intereses.”;

(b) panta 3. punktā pievieno šādu teikumu:

“Šo punktu nepiemēro izmeklēšanai, ko veic *EPPO* saskaņā ar Regulu (ES) 2017/1939.”;

(c) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Ja ģenerāldirektors nolemj nesākt ārēju izmeklēšanu, viņš jebkādu būtisku informāciju var nekavējoties nosūtīt attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, lai tās attiecīgos gadījumos varētu rīkoties saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem. Ja nepieciešams, Birojs informē arī attiecīgo iestādi, struktūru, biroju vai aģentūru.”;

(6) regulas 7. pantu groza šādi:

(a) panta 3. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstu kompetentās iestādes sniedz nepieciešamo palīdzību, lai Biroja darbinieki saskaņā ar šo regulu varētu efektīvi un bez liekas kavēšanās veikt savus uzdevumus.”;

(b) panta 3. punktā iekļauj šādu otro daļu:

“Pēc Biroja pieprasījuma saistībā ar izmeklējamajām lietām finanšu ziņu vākšanas vienības, kas izveidotas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/849¹⁴, un citas attiecīgas dalībvalstu kompetentās iestādes sniedz tam:

(a) informāciju, kas minēta Direktīvas (ES) 2015/849 [32.a panta 3. punktā]¹⁵;

(b) darījumu reģistru, ja tas ir stingri nepieciešams izmeklēšanas mērķiem.”;

(c) panta 3. punktā pievieno šādu trešo daļu:

“Sniedzot palīdzību saskaņā ar iepriekšējām daļām, valsts kompetentās iestādes rīkojas atbilstoši valsts procesuālajiem noteikumiem, ko piemēro attiecīgajai valsts kompetentajai iestādei.”;

(d) panta 6. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Papildus pirmajā daļā minētajam attiecīgā iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra var jebkurā laikā apspriesties ar Biroju, lai nolemtu ciešā sadarbībā ar to veikt piemērotus piesardzības pasākumus, tostarp pasākumus, kuru mērķis ir aizsargāt pierādījumus, un par šādu lēmumu nekavējoties informē Biroju.”;

(e) panta 8. punktu aizstāj ar šādu:

“8. Ja izmeklēšanu nevar pabeigt 12 mēnešos pēc tās sākšanas, ģenerāldirektors pēc minētā 12 mēnešu laikposma beigām un pēc tam ik pēc sešiem mēnešiem ziņo Uzraudzības komitejai, minot iemeslus un attiecīgā gadījumā plānotos korektīvos pasākumus, kuru mērķis ir paātrināt izmeklēšanas gaitu.”;

(7) regulas 8. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktā pievieno šādu daļu:

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

¹⁵ Direktīvā (ES) 2015/849 32.a panta 3. punkts tiks iekļauts ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/XX, ar ko groza Direktīvu (ES) 2015/849; politiska vienošanās par to tika panākta 2017. gada 19. decembrī, un to paredzēts pieņemt tuvākajos mēnešos.

“Ja iestādes, struktūras, biroji un aģentūras ziņo *EPPO* saskaņā ar Regulas (ES) 2017/1939 24. pantu, tā vietā tie var nodot Birojam *EPPO* nosūtītā ziņojuma kopiju.”;

(b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Iestādes, struktūras, biroji un aģentūras un — ja to neliedz valsts tiesību akti — dalībvalstu kompetentās iestādes saskaņā ar Biroja pieprasījumu vai pēc savas iniciatīvas nodod Birojam ikvienu to rīcībā esošu dokumentu vai jebkādu informāciju, kas attiecas uz Biroja veikto izmeklēšanu.

Pirms izmeklēšanas sākšanas tās pēc Biroja pieprasījuma nosūta ikvienu to rīcībā esošu dokumentu vai jebkādu informāciju, kas ir nepieciešama, lai izvērtētu apgalvojumus vai piemērotu izmeklēšanas sākšanai noteiktos kritērijus, kā tas noteikts 5. panta 1. punktā.”;

(c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Iestādes, struktūras, biroji un aģentūras un — ja to neliedz valsts tiesību akti — dalībvalstu kompetentās iestādes nodod Birojam ikvienu citu to rīcībā esošu dokumentu vai informāciju, ko tās uzskata par noderīgiem cīņā pret krāpšanu, korupciju un jebkādam citām nelikumīgām darbībām, kuras ietekmē Savienības finanšu intereses.”;

(d) pievieno šādu 4. punktu:

“4. Šo pantu nepiemēro *EPPO* attiecībā uz noziedzīgiem nodarījumiem, kas varētu būt tās kompetencē saskaņā ar Regulas (ES) 2017/1939 22. un 25. pantu.

Tas neskar *EPPO* iespēju sniegt Birojam būtisku informāciju par lietām saskaņā ar Regulas (ES) 2017/1939 34. panta 8. punktu, 36. panta 6. punktu, 39. panta 4. punktu un 101. panta 3. un 4. punktu.”;

(8) regulas 9. pantu groza šādi:

(a) panta 4. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Pienācīgi pamatotos gadījumos, kad nepieciešams nodrošināt izmeklēšanas konfidencialitāti un/vai izmanto izmeklēšanas procedūras, kuras ir *EPPO* vai valsts tiesu iestāžu kompetencē, ģenerāldirektors var nolemt pienākumu aicināt attiecīgo personu sniegt komentārus izpildīt vēlāk.”;

(9) regulas 10. pantu groza šādi:

(a) panta 4. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 24. pantu Birojs ieceļ datu aizsardzības inspektoru.”;

(10) regulas 11. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Ziņojumam var pievienot ģenerāldirektora ieteikumus attiecībā uz veicamajām darbībām. Piemērotos gadījumos minētajos ieteikumos norāda disciplinārus, administratīvus, finanšu un/vai tiesvedības pasākumus, kas būtu jāveic iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām un attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm, un jo īpaši dara zināmas aptuvenās atgūstamās summas, kā arī konstatēto faktu provizorisku juridisko klasifikāciju.”;

- (b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Sagatavojot šādus ziņojumus un ieteikumus, ņem vērā attiecīgos Savienības tiesību aktu un — ciktāl tie ir piemērojami — attiecīgās dalībvalsts tiesību aktu noteikumus.

Pēc vienkāršas to autentiskuma pārbaudes šādi sagatavoti ziņojumi ir atzīstami par pieņemamu pierādījumu valstu tiesvedībā, kas nav kriminālprocess, un administratīvajā procesā dalībvalstīs.

Biroja sagatavotie ziņojumi ir atzīstami par pieņemamu pierādījumu kriminālprocesā tajā dalībvalstī, kurā šo ziņojumu izmantošana ir vajadzīga, tieši tāpat un ar tādiem pašiem nosacījumiem kā administratīvie ziņojumi, kurus sagatavojuši valsts administratīvie inspektori. Šo ziņojumu vērtēšanā izmanto tos pašus noteikumus, ko piemēro valsts administratīvo inspektoru sagatavotiem administratīviem ziņojumiem, un tiem ir tāds pats pierādījuma spēks.

Dalībvalstis paziņo Birojam par visiem valstu tiesību aktu noteikumiem, kas ir būtiski trešās daļas mērķiem.

Ziņojumi, ko sagatavojis Birojs, ir pieņemams pierādījums tiesvedībā Savienības tiesās un administratīvajā procesā Savienībā.”;

- (c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Pēc ārējas izmeklēšanas sagatavotus ziņojumus un ieteikumus, kā arī citus atbilstīgus saistītus dokumentus nosūta attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm saskaņā ar noteikumiem, kas attiecas uz ārēju izmeklēšanu, un vajadzības gadījumā arī attiecīgajai iestādei, struktūrai, birojam vai aģentūrai. Minētā iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra veic šādu darbību, kas izriet no ārējās izmeklēšanas rezultātiem, un par to ziņo Birojam, ievērojot ziņojumam pievienotajos ieteikumos noteikto termiņu un turklāt pēc Biroja pieprasījuma.”;

- (11) regulas 12. pantu groza šādi:

- (a) panta 1. punktā pievieno šādu teikumu:

“Tas arī var nodot informāciju attiecīgajai iestādei, struktūrai, birojam vai aģentūrai.”;

- (b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Ja to neliedz valsts tiesību akti, attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes pēc savas iniciatīvas vai Biroja pieprasījuma savlaicīgi informē Biroju par rīcību, kas veikta pēc tam, kad tām saskaņā ar šo pantu tika nodota informācija.”;

- (c) pievieno šādu 5. punktu:

“5. Birojs var pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma apmainīties ar attiecīgo informāciju ar *Eurofisc* tīklu, kas izveidots ar Padomes Regulu (ES) Nr. 904/2010¹⁶.”;

- (12) iekļauj šādus pantus:

---

¹⁶ Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā (OV L 268, 12.10.2010., 1. lpp.).

“12.a pants

Krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienesti dalībvalstīs

1. Dalībvalstis šīs regulas vajadzībām norīko dienestu (“krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienests”), lai atvieglotu efektīvu sadarbību un informācijas, tostarp operatīva rakstura informācijas, apmaiņu ar Biroju. Ja nepieciešams, saskaņā ar valsts tiesību aktiem krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienestu šīs regulas vajadzībām var uzskatīt par kompetentu iestādi.
2. Pirms tiek pieņemts lēmums par izmeklēšanas sākšanu vai nesākšanu, kā arī izmeklēšanas gaitā vai pēc tās pēc Biroja pieprasījuma krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienesti sniedz, saņem vai koordinē palīdzību, kas ir vajadzīga, lai Birojs varētu efektīvi veikt savus uzdevumus. Minētā palīdzība jo īpaši ietver palīdzību, ko valstu kompetentās iestādes sniedz saskaņā ar 3. panta 6. un 7. punktu, 7. panta 3. punktu un 8. panta 2. un 3. punktu.
3. Veicot koordinēšanas pasākumus saskaņā ar 12.b pantu, Birojs var lūgt krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienestu palīdzību, tostarp atbilstošā gadījumā horizontālu sadarbību un informācijas apmaiņu krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienestu starpā.

12.b pants

Koordinēšanas pasākumi

1. Saskaņā ar 1. panta 2. punktu Birojs var organizēt un veicināt sadarbību starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm, iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām, kā arī — saskaņā ar spēkā esošiem sadarbības un savstarpējas palīdzības nolīgumiem un citiem juridiskiem instrumentiem — ar trešo valstu iestādēm un starptautiskām organizācijām. Iesaistītās iestādes un Birojs šajā nolūkā var vākt un analizēt informāciju, tostarp operatīvu informāciju, un apmainīties ar to. Pēc to kompetento iestāžu lūguma, kuras veic izmeklēšanas darbības, Biroja darbinieki var piedalīties minēto iestāžu veiktajās darbībās. Piemēro 6. pantu, 7. panta 6. un 7. punktu, 8. panta 3. punktu un 10. pantu.
2. Birojs var sagatavot ziņojumu par veiktajiem koordinēšanas pasākumiem un piemērotā gadījumā nodot to attiecīgajām valstu kompetentajām iestādēm un institūcijām, struktūrām, birojiem un aģentūrām.
3. Šo pantu piemēro, neskarot to Biroja pilnvaru īstenošanu, kuras piešķirtas Komisijai īpašos noteikumos, kas reglamentē savstarpējo palīdzību starp dalībvalstu pārvaldes iestādēm un sadarbību starp minētajām iestādēm un Komisiju.
4. Birojs var piedalīties kopīgās izmeklēšanas grupās, kas izveidotas saskaņā ar piemērojamajiem Savienības tiesību aktiem, un šajā kontekstā apmainīties ar operatīvu informāciju, kas iegūta saskaņā ar šo regulu.

12.c pants

Ziņošana EPPO par noziedzīgu rīcību, kas varētu būt tās kompetencē

1. Birojs bez liekas kavēšanās ziņo EPPO par ikvienu noziedzīgu rīcību, kas varētu būt EPPO kompetencē saskaņā ar Regulas (ES) 2017/1939 22. pantu un 25. panta 2. un 3. punktu. Ziņojumu nosūta jebkurā posmā pirms Biroja veiktās izmeklēšanas vai tās gaitā.

2. Ziņojumā ietver vismaz faktu aprakstu, tostarp izvērtējumu par kaitējumu, kas ir vai varētu tikt radīts, iespējamo juridisko kvalifikāciju un jebkādu pieejamu informāciju par varbūtējiem cietušajiem, aizdomās turētajiem un jebkādam citām iesaistītām personām.
3. Birojam nav pienākuma ziņot *EPPO* par acīmredzami nepamatotiem apgalvojumiem. Gadījumos, kad Biroja saņemtā informācija neietver 2. punktā norādītos elementus un Birojs neveic izmeklēšanu, Birojs var veikt apgalvojumu sākotnēju izvērtēšanu. Izvērtēšanu veic ātri un jebkurā gadījumā divos mēnešos pēc tam, kad saņemta informācija. Šīs izvērtēšanas gaitā piemēro 6. pantu un 8. panta 2. punktu.
Ja ir izpildīti 1. punktā izklāstītie nosacījumi, pēc šīs sākotnējās izvērtēšanas Birojs ziņo *EPPO*.
4. Ja Biroja veiktas izmeklēšanas gaitā atklājas 1. punktā minētā rīcība un pēc ziņojuma saņemšanas *EPPO* sāk izmeklēšanu, Birojs neturpina izmeklēšanu par tiem pašiem faktiem citādi, kā vien saskaņā ar 12.e vai 12.f pantu.
Pirmās daļas piemērošanas nolūkā Birojs saskaņā ar 12.g panta 2. punktu pārliecinās *EPPO* lietu pārvaldības sistēmā, vai *EPPO* veic izmeklēšanu. Birojs var pieprasīt *EPPO* papildu informāciju. *EPPO* sniedz atbildi uz šādu pieprasījumu 10 darbdiēnās.
5. Iestādes, struktūras, biroji un aģentūras var lūgt Biroju veikt sākotnēju izvērtēšanu par tām ziņotajiem apgalvojumiem. Saistībā ar minētajiem lūgumiem piemēro 3. punktu.
6. Ja Birojs beidz izmeklēšanu pēc tam, kad *EPPO* ir iesniegts ziņojums saskaņā ar šo pantu, 9. panta 4. punktu un 11. pantu nepiemēro.

12.d pants

Izmeklēšanas nedublēšanās

Ja *EPPO* veic izmeklēšanu, ģenerāldirektors sāk izmeklēšanu saskaņā ar 5. pantu par tiem pašiem faktiem vienīgi saskaņā ar 12.e vai 12.f pantu.

Pirmās daļas piemērošanas nolūkā Birojs saskaņā ar 12.g panta 2. punktu pārliecinās *EPPO* lietu pārvaldības sistēmā, vai *EPPO* veic izmeklēšanu. Birojs var pieprasīt *EPPO* papildu informāciju. *EPPO* sniedz atbildi uz šādu pieprasījumu 10 darbdiēnās.

12.e pants

Atbalsts, ko Birojs sniedz *EPPO*

1. *EPPO* veiktas izmeklēšanas gaitā un pēc *EPPO* lūguma saskaņā ar Regulas (ES) 2017/1939 101. panta 3. punktu Birojs atbilstoši savām pilnvarām atbalsta vai papildina *EPPO* darbību, jo īpaši:
  - (a) sniedzot informāciju, analīzi (tostarp tiesu ekspertīzes analīzes), speciālās zināšanas un operatīvo atbalstu;
  - (b) atvieglojot valsts kompetento administratīvo iestāžu un Savienības struktūru konkrētu darbību koordinēšanu;
  - (c) veicot administratīvu izmeklēšanu.
2. Saskaņā ar 1. punktu lūgumu nodod rakstiski, un tajā norāda pasākumu vai pasākumus, kurus *EPPO* lūdz veikt Birojam, un attiecīgā gadījumā to izpildei

paredzēto termiņu. Tajā ietver informāciju par *EPPO* izmeklēšanu, ciktāl tā ir svarīga lūguma mērķiem. Vajadzības gadījumā Birojs var pieprasīt papildu informāciju.

12.f pants

Papildu izmeklēšana

1. Pienācīgi pamatotos gadījumos, kad *EPPO* veic izmeklēšanu un ģenerāldirektors uzskata, ka nolūkā atvieglot piesardzības pasākumu pieņemšanu vai saukšanu pie finanšu, disciplināras vai administratīvas atbildības būtu jāsāk izmeklēšana saskaņā ar Biroja pilnvarām, Birojs rakstiski informē *EPPO*, norādot izmeklēšanas būtību un mērķi.

EPPO 30 dienās pēc šīs informācijas saņemšanas var iebilst pret izmeklēšanas sākšanu vai noteiktu izmeklēšanas darbību veikšanu, ja tas ir vajadzīgs, lai neapdraudētu tās veikto izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu, un uz tik ilgu laiku, cik ilgi šis pamats ir spēkā. *EPPO* bez liekas kavēšanās paziņo Birojam, kad pamata iebildumiem vairs nav.

Ja *EPPO* neiebilst iepriekšējā daļā minētajā laikposmā, Birojs var sākt izmeklēšanu, un tas to veic, cieši konsultējoties ar *EPPO*.

Ja *EPPO* vēlāk pret to iebilst, pamatojoties uz tādiem pašiem iemesliem kā otrajā daļā minētie, Birojs aptur vai izbeidz izmeklēšanu vai atturas no noteiktu izmeklēšanas darbību veikšanas.

2. Ja, atbildot uz informācijas pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 12.d pantu, *EPPO* informē Biroju, ka tā neveic izmeklēšanu, bet vēlāk sāk izmeklēšanu par tiem pašiem faktiem, tā nekavējoties informē Biroju. Ja pēc šīs informācijas saņemšanas ģenerāldirektors uzskata, ka izmeklēšana, ko sācis Birojs, būtu jāturpina, lai atvieglotu piesardzības pasākumu pieņemšanu vai saukšanu pie finanšu, disciplināras vai administratīvas atbildības, piemēro 1. punktu.

12.g pants

Darba vienošanās un informācijas apmaiņa ar *EPPO*

1. Ja tas ir nepieciešams, lai veicinātu sadarbību ar *EPPO*, kā noteikts 1. panta 4.a punktā, Birojs noslēdz administratīvu vienošanos ar *EPPO*. Šādā darba vienošanās dokumentā var noteikt informācijas, tostarp personas datu, operatīvas, stratēģiskas vai tehniskas un klasificētas informācijas, apmaiņas praktiskos aspektus. Tajā sīki apraksta kārtību, kādā notiek pastāvīga informācijas apmaiņa laikā, kad abi biroji saņem un pārbauda apgalvojumus.
  2. Birojam ir netieša piekļuve informācijai, kas atrodas *EPPO* lietu pārvaldības sistēmā, atbilstoši principam “informācija ir/nav atrasta”. Ikreiz, kad tiek konstatēta sakritība starp datiem, ko lietu pārvaldības sistēmā ievadījis Birojs, un datiem, kas ir *EPPO* rīcībā, par sakritības faktu tiek paziņots gan *EPPO*, gan Birojam. Birojs veic attiecīgus pasākumus, lai *EPPO*, pamatojoties uz principu “informācija ir/nav atrasta”, varētu piekļūt informācijai, kas atrodas tā lietu pārvaldības sistēmā.”;
- (13) regulas 16. pantu groza šādi:

- (a) panta 1. punkta trešo teikumu aizstāj ar šādu:

“Pēc Eiropas Parlamenta, Padomes, Komisijas, ģenerāldirektora vai Uzraudzības komitejas pieprasījuma viedokļu apmaiņā īpašos gadījumos var

uzaicināt piedalīties Revīzijas palātas, *EPPO*, *Eurojust* un/vai Eiropola pārstāvjus.”;

(b) panta 2. panta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“d) satvars Biroja attiecībām ar iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām, jo īpaši *EPPO*.”;

(14) regulas 17. pantu groza šādi:

(a) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Pildot savus pienākumus, ģenerāldirektors nelūdz un nepieņem nevienas valdības vai iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras norādījumus ne attiecībā uz ārējas un iekšējas izmeklēšanas vai koordinēšanas pasākumu sākšanu un veikšanu, ne attiecībā uz ziņojumu sagatavošanu pēc šādas izmeklēšanas vai koordinēšanas pasākumiem. Ja ģenerāldirektors uzskata, ka kāds Komisijas pasākums rada šaubas par viņa neatkarību, viņš par to nekavējoties informē Uzraudzības komiteju un izlemj, vai Tiesā celt prasību pret Komisiju.”;

(b) panta 5. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) gadījumiem, kad informācija ir nodota dalībvalstu tiesu iestādēm un *EPPO*.”;

(c) panta 8. punkta pirmajā daļā pievieno šādu e) apakšpunktu:

“e) attiecības ar *EPPO*.”.

2. pants

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. Regulas 1. panta 12. punktā minēto 12.c–12.f pantu piemēro no dienas, ko nosaka saskaņā ar Regulas (ES) 2017/1939 120. panta 2. punkta otro daļu.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*